

táto vrchným súdom poprená náležitosť skutkovej podstaty zločinu podvodu.

K vývodom zmätočnej sťažnosti obžalovaných treba uviesť, že sú dané aj ostatné náležitosti skutkovej podstaty tohoto zločinu, najmä tie, že obžalovaní jednali za účelom zadováženia bezprávneho majetkového prospechu a že poškodený bol úskočne uvedený v omyl. Vrchný súd zistil, že obžalovaní dostali na základe sjednania kúpopredajnej zmluvy medzi poškodeným L. B. a firmou Bří P. 15% províziu, ktorú im firma vyplatila a o ktorú sa obžalovaní podelili. Obžalovaní poukazujú teraz vo zmätočnej sťažnosti na to, že túto províziu neľze považovať za bezprávny majetkový prospech, keďže pravoplatným rozsudkom okresného súdu v N. zo dňa 6. júna 1932 bol poškodený L. B. odsúdený k zaplateniu 10.393 Kč 80 h (10.190 Kč a 2% daň z obratu 203 Kč 80 h), totiž zbytku celej kúpnej ceny dodaných strojov; tým bolo vraj pravoplatne vyslovené, že zmienená smluva bola platná a preto jestvoval po práve aj nárok obžalovaných na províziu.

Námietka táto je bezzákladná. Ako bolo už uvedené, k uzavreniu zmienenej zmluvy medzi poškodeným a firmou Bří P. došlo len následkom trestnej činnosti obžalovaných, totiž následkom úskočného uvedenia poškodeného v omyl o záväzku, možnosti a schopnosti obžalovaných zaplatiť zaňho jednu tretinu kúpnej ceny. Nebyť onoho uvedenia v omyl, nebolo by došlo ani k uzavreniu zmluvy a nebol by sa tak uskutočnil ani predpoklad nároku obžalovaných na províziu. Nešlo tedy o majetkový prospech, na ktorý by boli mali obžalovaní zákonný nárok ešte pred začatím trestnej činnosti. Len ten, kto uplatňuje majetkový prospech, na ktorý má právny nárok na základe iného, s terajšou jeho činnosťou nijako nesúvisiaceho zákonného dôvodu, nedopúšťa sa podvodu, hoci použije úskočnosti, aby dosiahol od zaviazaného onoho plnenia. Pri uplatňovaní námietky, že poškodený nebol úskočne uvedený v omyl, prechádzajú obžalovaní mlčaním práve ono opätovne už zmienené zistenie nižších súdov o tom, čo predstierali obžalovaní proti pravde o majetkových pomeroch obžalovaného J. Ch. a o jeho vzťahu k firme Bří P. Že tieto tvrdenia obžalovaných treba označiť za úskočné uvedenie v omyl, nepotrebuje bližšieho odôvodnenia. Vykazuje tedy činnosť obžalovaných všetky náležitosti skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 50 tr. nov. a § 380 tr. z.

Čís. 5424.

Odsudzujúci rozsudok odvolacieho súdu stáva sa pravoplatným dňom, kedy najvyšší súd odmietol alebo zamietol opravný prostriedok proti nemu podaný (§ 494, odst. 2 tr. p.). S hľadiska § 446, odst. 1 tr. p. nemení na tom nič okolnosť, že treba ešte v smysle § 7, odst. 2 zákona čis. 562/1919 Sb. z. a n. dodatočne riešiť, či má byť odsúdenému povolený podmienený odklad výkonu trestu alebo nie.

Odmietol-li krajský súd, nesprávne vykladajúc zákon v otázke, kedy je rozsudok pravoplatný, jednať o merite žiadosti o obnovu trestného pokračovania, je tým porušený zákon.

(Rozh. zo dňa 12. novembra 1935, Zm III 529/35.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. Š., obžalovanému zo zločinu sprenevery v úrade, na základe verejného pojednávania, konaného o opravnom prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podanom generálnou prokuratúrou, takto sa usniesol: Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti sa uznáva za odôvodnený a vyslovuje sa, že pravoplatným usnesením krajského súdu v Nitre zo dňa 13. septembra 1935 č. j. Tk VII 199/34-71 bol porušený zákon v ustanovení § 494, odst. 2 a 446, 1. odst. tr. p. Zároveň sa podľa obdoby ustanovenia ostatného odstavca § 442 tr. p. zrušuje zmienené usnesenie krajského súdu a tento sa poukazuje, aby o žiadosti M. Š. o obnovu trestného pokračovania po zákone jednal.

D ô v o d y:

Rozsudkom krajského súdu v Nitre zo dňa 10. septembra 1934 bol obžalovaný J. Š. podľa § 326, čís. 2 tr. p. oslobodený od obžaloby, podanej naňho štátnym zastupiteľstvom v Nitre pre zločin sprenevery v úrade podľa § 462 tr. z.

Na základe odvolania verejného žalobcu vrchný súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 18. marca 1935 zmenil podľa § 423, odst. 3 tr. p. rozsudok prvostupňového súdu, uznal obžalovaného J. Š. vinným dvojnásobným zločinom podľa § 462 tr. z. a odsúdil ho podľa § 462, odst. 1 tr. z. so zreteľom na §§ 96 a 99 tr. z. s upotrebením § 92 tr. z. na jeden rok žalára ako úhrnný trest hlavný, podľa § 484 tr. z. a § 3, čís. 3 zák. č. 75/1919 Sb. z. a n. (vo znení vyhlášky č. 123/1933) ku strate úradu a volebného práva do obcí na 3 roky jako tresty vedľajšie a podľa §§ 479 a 480 tr. p. k náhrade nákladov trestného pokračovania; prvostupňový súd bol poukázaný, aby podľa § 7, odst. 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. dodatočne rozhodol v otázke podmieneného odsúdenia.

Zmätočná sťažnosť, podaná obžalovaným na tento rozsudok odvolacieho súdu, bola usnesením najvyššieho súdu zo dňa 22. mája 1935 zčasti podľa § 434, odst. 3 tr. p. odmietnutá, z časti podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Usnesením krajského súdu v Nitre zo dňa 19. júna 1935 nebol obžalovanému povolený podmienený odklad výkonu trestu a usnesením vrchného súdu v Bratislave zo dňa 13. septembra 1935 bolo potvrdením prvostupňového usnesenia zamietnuté odvolanie obžalovaného, podané proti tomuto usneseniu. Na usnesenie vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť, o ktorej nebolo najvyšším súdom dosiaľ rozhodnuté.

Ešte pred posledným rozhodnutím vrchného súdu podala manželka obžalovaného M. Š-ová dňa 9. septembra 1935 u prvostupňového súdu podľa § 447, čís. 2 tr. p. žiadosť o obnovu trestného pokračovania, v ktorej tvrdí, že jej manžel, odsúdený J. Š., nie je a ani v čase spáchania trestného činu nebol príčetný pre duševnú poruchu (§ 76 tr. z.). Túto žiadosť zamietol krajský súd v Nitre usnesením zo dňa 13. septembra 1935 výlučne s tým odôvodnením, že podľa § 446 tr. p. môže byť trestné pokračovanie v prospech obvineného obnovené len vtedy, keď rozsudok sa stal pravoplatným, čo ale v tomto prípade nie je, lebo obžalovaný

J. Š. a jeho obhájca podali proti rozsudku krajského súdu odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté. Toto usnesenie krajského súdu stalo sa pravoplatným.

Usnesením tým bol porušený zákon v ustanovení §§ 494, odst. 2 a 446, odst. 1 tr. p., lebo v tomto prípade rozsudok nadobudol už moci práva. Podľa prv cit. paragrafu rozsudok, proti ktorému vôbec neľze použiť opravného prostriedku, alebo len v záujme právnej jednotnosti (§ 441 tr. p.), stane sa pravoplatným jeho vynesenie. Proti rozsudku najvyššieho súdu neľze vôbec použiť opravného prostriedku a stal sa tedy odsudzujúci rozsudok vrchného súdu zo dňa 18. marca 1935 pravoplatným dňom 22. mája 1935, totiž dňom rozhodnutia najvyššieho súdu. Týmto rozsudkom bola trestná vec vo všetkých otázkach okrem podmieneného odkladu výkonu trestu skončená a nebolo s tohoto hľadiska prekážky jednať o obnove trestného pokračovania v smysle § 446, odst. 1 tr. por. Na tom nemení nič tá okolnosť, že dodatočne mala byť podľa § 7, odst. 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. riešená otázka, či sa obžalovanému povoľuje podmienený odklad výkonu trestu; čo do výroku o vine, kvalifikácii, výši trestu, povinnosti hradiť náklady trestného pokračovania bol odsudzujúci rozsudok pravoplatný. Žiadosť o obnovu trestného pokračovania nesmerovala proti výroku o podmienenom pokračovaní, ale proti onej pravoplatnej časti odsudzujúceho výroku o vine obžalovaného, namietajúc dôvod vylučujúci jeho pričítanosť. Stanovisko uvedené rozhodnutia prvostupňového súdu, ako by rozsudok vo výroku o vine nebol pravoplatný, je tedy mylné a porušuje cit. ustanovenia zákona. Bolo preto treba vyhovieť opravnému prostriedku, podanému generálnou prokuratúrou pre zachovanie právnej jednotnosti podľa § 441 tr. p., a vysloviť vytýkané porušenie zákona.

Ponevác krajský súd uvedeným usnesením nesprávne odoprel jednať a merite žiadosti o obnovu trestného pokračovania, ktorá by mohla prípadne mať za následok sprostie obžalovaného od obžaloby, je tu daná obdoba odsúdenia porušením zákona a bolo preto treba podľa obdoby ustanovenia ostatného odstavca § 442 tr. p. usnesenie, ktorým bol zákon porušený, zrušiť a krajský súd poukázať, aby o žiadosti M. Š-ovej o obnovu trestného pokračovania znovu po zákone jednal, a to bez vyčkávania pravoplatnosti usnesenia vydaného v otázke podmieneného odsúdenia, lebo v prípade povolenia obnovy trestného pokračovania a sprostie obžalovaného v obnovenom pokračovaní stala by sa otázka podmieneného odsúdenia bezpredmetnou.

Čís. 5425.

Dopustil-li se pachatel zločinu dokonané vraždy prosté na jedné osobě a zločinu nedokonané vraždy prosté na druhé osobě, jde o dva sbíhající se zločiny, trestné podle modifikované absorpční zásady trestem stanoveným na zločin těžší.

Zákon čís. 91/1934 Sb. z. a n. nemluví sice vůbec o okolnostech přítěžujících, avšak slovy: »jsou-li polehčující okolnosti tak závažné«, naznačuje, že nutno vinu obžalovaného posouditi v celku, že nerozhoduje